

Munkaer?horror

2019 augusztus 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Bogár László lerántotta a leplet!

Az afrikai munkaer? ugyanis, nyelvtudását, munkakultúráját, egyáltalán kulturális „rendjét” illet?en, távlatilag is alkalmatlan mindenféle munkavállalásra.

Napjaink globális beszédterének legsúlyosabb konfliktusokat hordozó eleme változatlanul a migrációként említett jelenség-nyaláb. Számos jel utal azonban arra is, hogy a 21. század további részében ez még inkább így lesz, s?t az ehhez a kérdéshez kapcsolódó igazán súlyos globális konfliktusterek még csak most nyílnak ki igazán. Bár a migráció körüli diskurzusmez? mai formájában teljesen alkalmatlan a kérdés elemi szint? megragadására, ez még nem ok arra, hogy ne próbáljuk megérteni a probléma minden elképzelhet?nél súlyosabb kihívásait, és e kihívás mélyszerkezetét. Mindaz ugyanis, amit migrációnak látunk, az a nyugatias modernitás globális létberendezkedésének legsúlyosabb, mindeddig többnyire rejtve maradó összefüggésére irányítja rá a figyelmet.

A nyugatias modernitás, amelynek létberendezkedése a 19. század óta kapitalizmusnak nevezi önmagát, arra az egyre gyorsuló t?kefelhalmozási folyamatra épül, amelynek hordozóközege a profit. A profit feltétlen növelésére való törekvés tehát a legf?bb hajtóer?, és a rendszer ezt kétféle módon próbálja elérni az elmúlt évszázadok során. Az egyik a munkaer?-állatok tudatos „túltenyésztése” annak érdekében, hogy az állandó munkaer?-túlkínálat így tartósan alacsony szinten tarthassa a béreket.

A másik viszont az embernek (a „munkaer?nek”) géppel helyettesítése. Mivel ez két egymást kioltó tendencia, a 21. század egyre inkább e két ellentétes irányú folyamat apokaliptikus összeütközésének színterévé válik. Hogy mennyire, azt néhány olyan el?rejelzéssel szeretném illusztrálni, amelyeknek valóra válása az emberiség eddigi történetének legsúlyosabb kataklizmáihoz vezethet. A világ munkaképes korú népessége nagyjából ötmilliárd f? körül van a 7,7 milliárdos össznépességen belül. A 21. század végére a világ össznépessége 10,5 milliárd körüli szintre n?, és ezen belül a munkaképes korú népesség ötmilliárdról hat és fél milliárdra növekszik. Mindez önmagában nem látszik túl fenyeget?nek, van azonban egy olyan mozzanat, ami mégis azzá teszi. A másfél milliárd f?s növekedés mögött ugyanis minden kontinensen csökkenés megy végbe, egy kivételével, s ez a kivétel Afrika, ahol viszont nyolcszázmillióról csaknem hárommilliárdra n? majd a munkaképes korúak száma. Vagyis a globálisan másfél milliárdos növekedés mögött Afrika több mint kétmilliárdos növekedése, és a világ többi részének fél milliárdos csökkenése húzódik meg. Csak Nigériában mintegy négyszázmillióval növekszik a munkaképes korúak száma, a Kongói Demokratikus Köztársaságban pedig körülbelül kett?százmillióval. A leggyorsabb növekedés Tanzániában megy majd vége, ahol nyolcvan év alatt hatszorosára n? a munkaképes korúak száma, harmincmillióról 180 millióra. Mindez egy olyan országban, ahol az össznépesség is csak néhány millió volt 1950-ben. Az már csak hab a tortán, hogy az ország f?városa Dar es Salaam 2100-ban már nemcsak Afrika, hanem a világ legnépesebb városa lesz a maga szerény 88 milliós népességével. És ez nem egy összeesküvés-elméletb?l vett idézet, hanem az ENSZ hivatalos becslése. E horrorba ill? 88 milliós népességnek a nagyobbik fele egészen bizonyosan abból a dönt? többségb?l tev?dik majd ki, akik a 150 milliós munkaképes korú növekményb?l egyáltalán nem jutottak, nem juthattak, munkához.

A „másik oldalon” Kínában 440 milliós lesz a csökkenés, Indiában nagyjából százmilliós, és százmillióval kevesebben lesznek az európai munkaképes korúak is. Amit egészen biztosan tudhatunk az az, hogy Afrika már a jelenlegi munkaképes korú népességét sem tudja (igaz nem is nagyon „akarja”) foglalkoztatni. Ezért szinte biztosra vehet? az is, hogy legalább egy milliárddal növekszik a tökéletesen reménytelen helyzetbe kerül?, mondhatni a reménytelenségbe eleve beleszület? afrikaiak száma. És ez nem egy sötét jóslat, aminek valóra válása még elkerülhet?, hanem egy olyan „valóság”, amely már lényegében „van”, hisz folyamatosan születnek ma is azok, akik másfél évtized múlva belépnek a munkaképes korúak szédít? iramban növekv? csoportjába. Ha ehhez azt is hozzátesszük, hogy közben Európa népessége, és azon belül a munkaképeskorúak száma az elemi szint? üzemeltethet?ség szintjére, s?t az alá süllyed, akkor az egész migrációs kérdés az eddigit?l nagyságrendekkel súlyosabb kihívást jelent? térbe lép majd át. Matematikailag akár logikus is lehetne, hogy az Európában hiányzó munkaer?t majd az Afrikából érkez? fogja helyettesíteni, csak van egy „kis” gond. A világ nem modul-szer?en m?ködik, vagyis nem igazán megalapozott az a feltevés, hogy Csádban vagy Nigerben „kihúzom” ezt a több tízmilliós munkaer? modult, aztán a munkaer?hiányban szenved? Hannoverben, vagy Drezdában beillesztem, és néhány percen belül német precizitással dolgoznak majd a modul tagjai.

Az afrikai munkaer? ugyanis, nyelvtudását, munkakultúráját, egyáltalán kulturális „rendjét” illet?en távlatilag is alkalmatlan mindenféle munkavállalásra, amivel „összhangban” látszik lenni az, hogy eszük ágában sincs Európában munkát vállalni, számukra „b?ven elég”, ha „élvezhetik” az európai szociális támogató rendszerek „b?kez?ségét”, ami így kizárólag a mindent romba dönt? káoszba vezethet. Tegyük mindjárt hozzá, hogy ezért nem els?sorban e szerencsétlen százmilliók felel?sek, hanem az a brutális léter?szakra épül? világhatalmi rend,

amely az elmúlt évszázadok során a „munkaer? állatok” százmillióinak tudatos túltenyésztésével próbálta – sikeresen- alacsonyan tartani a munkaer? árát. És amely most vészjósló robajjal omlik rá világunkra.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló